

Evi: sense escultura, flors i càbales

portbou · L'artista que ha de fer el monument encara no ha rebut l'encàrrec formal i quan fa 36 anys de la mort continua el misteri de com va anar de Florència a Portbou

S'acaben de complir 36 anys de la mort d'Evi Rauter (que durant 32 anys va ser la Noia de Portbou, sense nom) i la promesa que tindria una escultura al cementiri de Portbou com a memorial no s'ha complert. La promesa de fer aquest monument la va fer en persona el desembre del 2024 l'alcalde de Portbou, Gael Rodríguez, a la germana d'Evi Rauter, Cristina, al cementiri de Figueres, mentre es feien els treballs d'excavació de les fosses comunes per buscar el cos, que no van trobar. Sense el cos per poder fer el comiat a la noia que va ser vista per darrera vegada amb vida el 3 de setembre del 1990 a Florència, la família Rauter es va mostrar il·lusionada amb el projecte del monument, que l'alcalde ja havia emparaulat amb l'escultora establerta a Colera Núria Surribas, que in mente ja tenia perfilada l'escultura. Però gairebé dos anys després del pacte, l'artista encara no ha rebut l'encàrrec formalment i a l'espai de l'entorn del cementiri de Portbou on s'havia d'erigir el monument, només hi ha unes flors i una placa que recorda Evi Rauter i les persones sense nom que han posat pel seu compte un grup de gent anònima, les mateixes persones que posaven les flors i els recordatoris al peu del pi on es va trobar penjada la noia el 4 de setembre del 1990 i les làpides improvisades al cementiri de Figueres, on, segons els registres, Evi Rauter havia d'estar enterrada a la fossa comuna des del 22 de febrer del 2001, quan se l'hauria tret del nínxol número 134, al cinquè pis del departament primer del cementiri, on se l'havia posat el 5 de desembre del 1990.

Després del fracàs de l'operació de recerca del cos al cementiri, els experts forenses i arqueòlegs que van dirigir la recerca, Narcís Bardalet, Laia Nugué i Ot Ordeig, continuen fent càbales per descobrir on pot ser el cos de la noia. S'ha perdut, perquè ha mort, el darrer testimoni, un dels funeraris, que era present quan s'hauria traslladat el cos del nínxol fins a la fossa. No descarten que hi hagués un error registral i que la noia encara estigui en algun altre nínxol amb un número similar o el mateix 134 d'un altre departament i han elaborat un llistat dels possibles nínxols. Encara no han perdut l'esperança de trobar-lo.

Amb el cas tancat policialment i judicialment, els investigadors espontanis fan càbales sobre l'enigma de com i perquè va anar Evi Rauter des de Florència fins a Portbou i si és possible que acabés penjada al pi sense intervenció de tercers. Algun youtubers, més devots de la línia criminal, que dona més likes, han arribat a fer una enquesta entre els seus seguidors perquè es manifestin si es creuen que es va "autoeliminar" (concepte que es veu que imposa Youtube). Per la seva part, Enrique Gómez Varela, el guàrdia civil que va intervenir en el cas, aprofita xerrades i jornades on intervé per fer una escenificació, amb una corda que porta a aquest efecte, de com es pot fer un mateix el nus com el de la corda que tenia Evi al coll i després nuar-lo a un arbre. I en els mateixos escenaris, Bardalet rebutja la tesi, força estesa, que la posició del cos de cara a la soca de l'arbre no és normal en casos de suïcidi, amb la seva lògica popular: "Cap animal s'enfila als arbres d'esquenes a la soca." I sobre el misteri d'on provenia la corda que Evi tenia al coll, que el jutjat també va perdre i de la qual només es conserva una fotografia, hi ha una teoria: podria ser la corda de lligar la màrrega de la motxilla d'Evi, que es veu en una de les fotografies? Les mides, comparant les fotografies, són força coincidents.

Publicat a:

-El Punt Avui. El Punt Avui 08-09-2026, Pàgina 28

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/2672874-evi-sense-escultura-flors-i-cabales.html>